

ELITE®

1992
FEBR.

275FT

GÖNCZ ÁRPÁD:

**"ÚRISTEN,
HOGY KERÜLTEM
IDE?"**

UTAZÁS

**HÉTVÉGE
RÓMÁBAN**

AEROBIC-TEST

ESTÉLYIRUHA PARÁDÉ

BÁLOZUNK

"ÚRISTEN, MIÉRT VAGYOK ÉN ITT?"

LÁSZLÓ ÁGNES IRÁSA

**-GYEREKEK! KELL NEKEM
EZ A KÉPES RIPORT?
ÚGYIS ANNYI MENDEMONDA
KERING ARRÓL, HOGY
ILYEN-OLYAN "KACSA-LÁBON
FORGÓ" PALOTÁBAN
LAKOM,
NYOLCVANEZER FORINTOS
VILLANYSZÁMLÁKAT
CSINÁLOK ÉS EZÜSTÖKKEL
DOBÁLÓDZOM.
MIRE JÓ EZ? KINEK JÓ EZ?
DE, TUDJÁTOK MIT!
ÍRJÁTOK MEG:
NEM GYERTYÁVAL VILÁGÍTOK
ÉS FOGALMAM SINCS ARRÓL,
HOGY ITT
A BÉLA KIRÁLY ÚTON
A KORMÁNYREZIDENCIÁN
A NÉGY ÉPÜLETBEN
MENNYI ÁRAM FOGY.**

FOTÓK: E. VÁRKONYI PÉTER, HORVÁTH ÉVA

Még viccnek is rossz, hogy a Magyar Köztársaság Elnökének, az ország legnépszerűbb politikusának szabadkoznia kell azért, mert egy olyan villában él, aminek a nivója egy közepes keresetű amerikai fogorvos villájával azonos. Uszómedence és teniszpálya nélkül. Itt, a ház mögött a kertben, egy szalonasútó hely van és ritka esemény ha évente egyszer-kétszer felizzik benne a parázs.

ÁLLAMFŐKÉNT ÉS DRÁMAÍRÓKÉNT

Göncz Árpádnak gyakorlatilag nincs magánélete. Az ideje percre beosztott. Sokféle hívják. Államfőként és drámaíróként. Utóbbi esetben utazásának teljes költségét meghívói fedezik. Államfőként szűk stábot visz magával. Ha a protokoll úgy kívánja, feleségével, Zsuzsa asszonnyal együtt utazik. Negyennégy éve házasságban. Négy gyermekük van és

hat unokájuk. Nem velük élnek. De, vasárnaponként tizen-tizennégyen ülik körbe a családi asztalt. Hacsak...

Hacsak az elnöki pár éppen nem királyokkal, ebédel és kormányfőkkel vacsorázik. A szürke hétköznapiakon az elnök úr a dolgozósobájába kapja - napi 39 forintért - a parlamenti menzáról a kosztot. Herendi tányérban, ezüst evőeszközzel. A krumpillevest, a káposztás tésztát. Többen megkérdezték már tőle, hogy mikor evett utoljára paprikáskrumplit?

Válaszán, hogy Zsuzsa asszony időnként meglepi vele, - őszintén elcsodálkoznak. Miért? Egy államelnök nem szeretheti a paprikáskrumplit?

Dehogynem. Mint, ahogyan szereti a jó öreg Robotron írógépet, amin a legfontosabb beszédeit írja, vagy a régi lakásból áthozott fehér szőnyeget, szőttes huzatú kispárnát, kedves könyveit, kerámiáit, vagy az ágya felett függő képet, König Róbert grafikáját, amit évtizede nem tud megunni.

Nem ő változott meg, csak a körülmények lettek körülöttük tágasabbak, fényesebbek. A magas fák között megbúvó egyszintes, fehér villaház nem neki építették. Ott állt ez már a másik hárommal együtt - bombabiztos betonbunkerekkel alapincézve - az ötvenes években. Csak miután meghalt Sztálin, átalakították vendégházzá. Az alagsori, százszemélyes üstökkel felszerelt konyhát sem a Göncz családra méretezték. A földszinti, a hivatalos vendégséget

kiszolgáló falalóteret is nagynak találták. Igen. Külön az ő kérésükre alakították ki a felső szinten egy emberléptékű, ízlésesen és barátságosan berendezett konyhát, étkezővel együtt. Már belakták és megszokták új otthonukat. Elsősorban a környezete miatt. Mindketten szeretik a csendet, az erdei jó levegőt, s ha csak tehetik esténként együtt sétálnak a néptelen parkban. Ami nem is mindig olyan néptelen. Néha mulatságos találkozások színhelye. Képzem, mennyire elképedt az izraeli pénzügyminiszter és a kísérete, amikor a fák közül előbukkant az elnök és a First Lady melegítőben. Természetesen nem lett diplomáciai bonyodalom, sőt a díszvendégek harsány integetéssel üdvözölték az inkognitós párt.

A HÁZ ASSZONYA

Vendéglátónk - aki ebben a házban átmenetileg, de remélhetően még sokáig házigazda is - puha, kockás flanelinget és sűrű nadrágot visel. Ülünk a földszinti vendégfogadó szalonban, és sztorizunk. Az unokákról, akik élvezik a nagy házat, az elnöki Mercedest. Nagyobbik lányáról, aki a legfőbb kritikus. Az épp Amerikában élő kisebbikről és tudós vejéről, aki utálja ha rendőrmotoros kísérettel érkezik hozzájuk. A fiáról, akik azt mondják: eddig apjuk volt, most államelnökük van. Sztorizunk és várjuk, hogy a ház asszonya csatlakozzon hozzánk. Kint az előtérben a különleges hidraulikával működő házellipt és a szép ívű lépcsőfeljáró között a dohányzóasztal mellett egy férfi ül - öltönyben nyakkenődőben - épp a napisajtót böngészi. Az egyik ór. A szalon bútorait, függönyeit Zsuzsa asszony választotta ki abból a kínálatból, amit megmutattak neki. Nem esett nehezére a választás, mert ez volt és más semmi. Szégyenkezniük azért nem kell, mert a pasztellszínű, mintás huzatú ülőgarnitúrák kényelmesek és a célnak megfelelők. Innen nyílik az a szoba, amit ha nem használnak, kulcsra zárnak. A vitrinekben herendi porcelánok, ezüsttálak, gyertyatartók. Az "állami házmesterlakás" tartozéka. A posztamenseken, a falakon az indiai elnöki látogatás emlékei, vázák, ember nagyságú faragások, múzeumi másolatok és egy kislefánt. Lehet, vagy harminc kiló. A hazautazáskor a "pokolba is kívánták" miatta a biztonságiak az elnököt, aki addig-addig mondogatta, hogy ő bizony egyetlen élő elefántot sem látott egész Indiában, ameddig kárpóttásul meg nem kapta az utolsó nap ezt a kis csekélységet. A szoba közepén álló huszonnégy személyes asztalra ritkán kerül

főúri teríték. De hát sohasem lehet tudni, mikor lehet rá szükség. Ha szűk családi körben vannak, vagy barátokat hívnak meg, az emeleti ebédlőt használják. Egyik végén nyílik az elnök dolgozó- és hálószobája, a másikon a női szőny.

EGYMÁS SZAVÁBA VÁGVA

A háromoldali elnöki íróasztalon a fő helyen áll az írógép, mellette négy tele-

fon, fax, másológép, komputer, számtalan levél, kézirat, dokumentum, névjegykártya-gyűjtemény, az idők alatt felgyűlemlett folyóirathalom, és még néhány apróbb tárgy, levélnehezék, amiknek történetük van. Vagy a hely ahonnan származnak, vagy az emberek, akik ajándékozták, fontosak Göncz Árpádnak. A két szobát megtöltő könyvespolcokról is ilyeneket emel le. A művesen megmunkált bördobozt, egy lengyelítőt tanárember remekművét, a Szentföldről származó agyagkorsót, Herzog, izraeli államfő ajándékát, a gszeli kék-fehér porcelánorszlánt, az Ukrajnában kapott fakorsót és még jó néhány személyes emléktárgyat.

Az egyik legérdekesebbnek még nem találta meg a megfelelő helyét. Il. Margit,

dán királynő a saját festményével lepte meg a Dániában vendégeskedő elnöki párt. Erről az utazásukról órákig képesek mesélni. Egymás szavába vágva. A királyi testőrökről, akik magyar huszáregyenruhában feszítettek, a kisebbik királyfőről, aki az ünnepi vacsorán magyar huszárnak öltözve jelent meg, a palotáról, ami sokkal inkább egy olyan udvarházhoz hasonlít, ahova bárki bemehet, a fürdőszoba toalettasztalán sorakozó több mint kétszáz éves tégelyekről, a rózsaila-

A teraszra nyíló, emeleti ebédlő

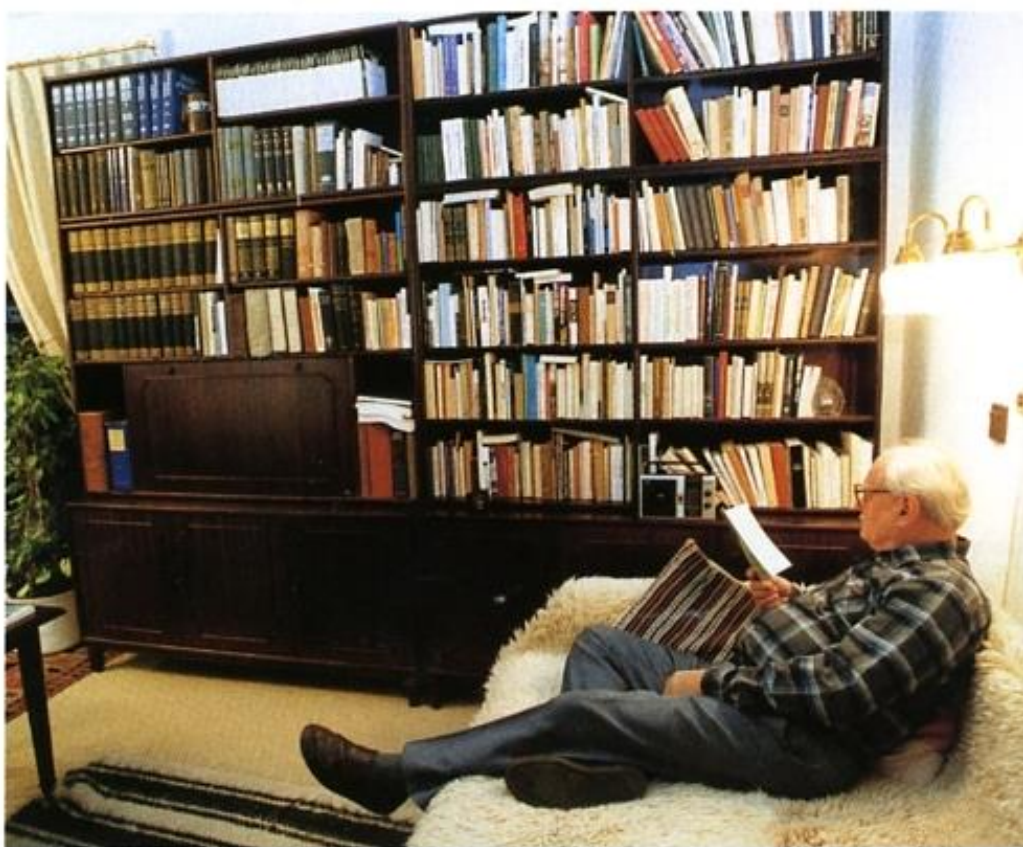
"A TÖRTÉNELMI JÉGVERÉS ELLEN NINCΣ BIZTOSÍTÁS"

Nem kenyere a szerepjátszás és mostan-
ság is megtörténik, hogy amikor feléb-
red, azt kérli magától: "Úristen, miért
vagyok én itt?" Aztán elkezdődik az el-
nökné napja, ami már messze nem
olyan, mint egykoron Óbudán, a Bécsi
úton, egy körfolyosós bérházban volt.
Ahhoz a kétszobás lakáshoz, ahol negy-
venhárom évig éltek sok szép és szomorú
emlék fűzi. Ott nőttek fel a gyerekek
és onnan vitték el az urát 1957 májusá-
ban úgy, hogy hónapokig hírt sem hal-
lott felőle. Göncz Árpád hat évvel később,
1963. június 18-án szabadult ki a
börtönből.

tú fürdősőről, az igazi lenvászon törülkö-
zőkről, és a testőrök medve bőrkucsmá-
járól, aminek ismerik a kanadai és a skót
változatát is.

Vendéglátóik már tudják, hogy
Zsuzsa asszony a különprogram-
ján sem áruházba nem akar
menni, sem kirakatot nem akar nézni.
Az öltözködés nem a hobbija. Gard-
robjában - útra készen - négy kosztüm
és négy alkalmi ruha függ a fogaso-
kon. A feketét, amiben az angol trón-
örökös Károly herceg és felesége Di-
ana fogadásán megjelent, egyetlen
nap alatt varrták. A halványlila na-
gyestélyi, amit Japánba vitt magával,
a televízió varrodájában készült. De, a
régii varrónőjéhez sem lett hűtlen. Ho-
zá vitte le az indiai óriáskendőt és a
szingapúri selymet, amiből egy-egy ru-
ha lett. Nehezen szokta meg a "flan-
cot", a napi többszöri átöltöztést. Nem
használ sminket, parfümöt és csak az
angolosan egyszerű öltözetek illenek
az egyéniségéhez.

A dolgozószoba

Az előtér, a házilífttel és
a legelegánsabb - öltönyben, nyakkendőben
posztoló - "fakabát" helyével

Nemrég került a kezébe a saját vádira-
ta, a bírósági jegyzőkönyvekkel, a vallo-
másaival, aminek minden szava igaz
volt, de a kétharmadára már nem emlé-
kezett.

Ennél a történetnél nehéz megállni,
hogy ne kezdjünk el politizálni kint az
étkezőben, miközben Zsuzsa asszony
kávéfőz és az ebédet készíti elő. Itt tu-
dom meg, hogy elnökünk 250-300 levelet
kap naponta és csak arra nem válaszol -
a mukatársai segítségével - amiről az első
pillanatban látszik, hogy elmebeteg írta.
Akadnak közöttük mocskolódók is, amik-
ben ilyen-olyan hazaárulónak, 1956 eláru-
lójának nevezik, de ezek szerencsére kivé-
telek. A levélírók többsége a panasztát

sírja el és segítséget remél. Akadnak olyan levelek, amikben ingerült, szomorú öregemberek vagdalkoznak és vonják felelősségre, hogy igazából nem tesz semmit azokért, akiknek az életét 1956 után kettétörték.

A választadáskor nincs könnyű helyzetben, mert tudja: a történelmi jégverés ellen nincs biztosítás. De azt is tudja, hogy a türelem, a megértés, a megbocsátás csak szép szavak a kemény valósággal szemben.

Hisz bennük és nem adja fel. Hihetetlen munkabírással, derűvel, lelki nyugalommal él. Fegyelmezetten állja az övön aluli ütéseket és arra is vigyáz, hogy ne hízza ki a szmokingját, a frakkját, a zsekkettjét, az elnöki öltönyeit.

Elnök Úr!

Felteszi még egyszer a kérdést? Ha nem, akkor idáig tartott a képes riport.

Köszönjük.

A GYEREKEK

A kávét folyékony szaharinnal issza

Még nem felejtettem el mosogatni

